

(453) — Ἱστορία τῆς Νέας Γραφῆς, κτλ. ὑπὸ τοῦ ἰδίου μεταφραστοῦ. Ἐν Βιέννῃ. Ἐκ τῆς αὐτῆς τυπογραφίας. 1821. Τόμ. 3. εἰς 8ον.

(454) — Ἑρμηνεῖα εἰς τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμοὺς τοῦ προφητὰνακτος καὶ Θεοπάτορος Δαβὶδ· συγγραφεῖσα μὲν πάλαι Ἑλληνιστὶ παρὰ τοῦ Ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς καὶ ὑπερτίμου τῶν φιλοσόφων κυρίου Εὐθυμίου τοῦ Ζηγαδηνοῦ, μεταφρασθεῖσα δὲ εἰς τὴν ἀπλουστέραν διάλεκτον παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου κυρίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, καὶ σειρᾷ πλουσία ἐν εἶδει ὑποσημειώσεων καταπλουτισθεῖσα, ἥτις συνηρανίσθη ἔκ τε τῆς ἀνεκδότου σειρᾶς τοῦ σοφοῦ Νικήτα, καὶ ἐκ τῆς ἐκδεδομένης γραικολατινιστὶ καὶ ἐκ τινῶν ἄλλων. Τύποις δὲ νῦν πρῶτον ἐκδοθεῖσα φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς φιλογενοῦς ἀδελφότητος τῶν εὐγενεστάτων Ἰωσιμάδων εἰς κοινὴν ἀπάντων τῶν ὁμογενῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. Σπουδῇ καὶ ἐπιστασίᾳ τοῦ ἐντιμοτάτου ἐν πραγματευταῖς κυρίου Πολίνου Πάλλη. Ἐτυπώθη ἐν τῷ κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν τοῦ γένους τυπογραφείῳ, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. αὐθ'. — αὐκά. Τόμοι 2. εἰς φύλον.

(455) — Λόγος Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἀείμνηστον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριον· ἐκφωνηθεὶς ἐν Ὁδησσῷ ἐν τῇ Ῥωσικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Μεταμορφώσεως τῇ 19 ἰουνίου 1821, ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου. Τυπωθεὶς διὰ ὑψηλοῦ ὀρισμοῦ Ἑλληνιστὶ Ῥωσιστὶ. Ἐν Πετρούπολει. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ν. Γρέτσ. αὐκά. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἐπιτάφιος λόγος οὗτος ἐτυπώθη συγχρόνως καὶ ἐν Μόσχᾳ ὑπὸ Νικολάου Β. Γκούστιη. παρὰ τῷ τυπογράφῳ Αὐγούστῳ Σιμένῳ. εἰς 8ον.

(456) — Τὰ Βιβλία, τουτέστιν ἡ Θεία Γραφή τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ κατὰ τοὺς